

BU ÜMMETİN KADINLARI

Nureddin Yıldız'ın 29.11.2015 tarihli 254. pazar dersidir.

Elhamdülillahi Rabb'il Âlemin ve sallallahu ve selleme ala seyyidina muhammed ve ala alihi ve sahbihi ecmain.

Çokça duyduğumuz ve belki de bir kısmımızın dua maksadıyla tekrar ettiği Kur'an kelimelerinden biri "Rahmeten-li'l-âlemîn"dir. Allah Teâlâ, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'i âlemlere rahmet olarak gönderdiğini Kur'an'da buyuruyor.

“Âlemlere rahmet olarak seni gönderdik.” وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

“Âlemler” kelimesi, dikkatimizi çekecek kelimelerden biri olmalıdır. Okuduğumuz Fatıha suresinde de Allah Teâlâ kendisini “Âlemlerin Rabbi” olarak tanıtıyor. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ derken “Âlemlerin Rabbine hamd olsun” diyoruz.

Âlem, Allah'ın dışındaki her şey demektir. Varlık kümelerinin her biri âlemdir. Hayvanlar bir âlemdir. Denizler de bir âlemdir, melekler de bir âlemdir, insanlar da bir âlemdir.

Sevgili Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem, “Rahmeten-li'l-âlemîn” olarak gönderildiğine göre onun rahmet olarak gelmiş olması Allah'ın dışındaki bütün mahlûkat için gönderilmiş olması demektir. Hayvanlar âlemi, okyanuslar bile onun rahmet olarak gönderilmesinin etkisi altındadır. Doğal olarak insanlar da onun rahmet olarak gönderilmesinden istifade etmektedirler.

Allah, وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ “Seni ancak bütün âlemlere rahmet olarak gönderdik” buyurduysa elbette biz insanlar olarak Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in peygamber olarak gönderilmesinden en çok istifade eden mahlûkuyuz Allah'ın.

Kadın ve Erkek Değil, Kul

İnsan; kadın ve erkekten oluşuyor. “Rahmeten-li'l-âlemîn” derken cinler dâhil bütün mahlûkat, Abdullah'ın oğlu Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in rahmet olarak gönderilmesinden istifade ediyor. İnsan hepsinden çok istifade ediyorsa insanın yarısı olan kadın da “Rahmeten-li'l-âlemîn” olarak gönderilen Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in rahmet kanatları altındaki yarım demektir.

İslam, kadın ve erkek, insanın dinidir. İslamiyet'i, dinimizi erkek dini yaptığımız zaman sadece Müslümanlar'ın bir bölümünün dışlanması gibi bir sonuç değil, aynı zamanda “Rahmeten-li'l-âlemîn” olarak gönderilen bir peygamberin gönderiliş maksadını da zorlamaya başlamış oluruz.

Elbette hiç kimse “Kadınlar dışlansın!” demiyor, demedi. Bunu diyen hainler Roma'da kadın yakanlardır. “Canım çok sıkılıyor. Ne yapayım?” diye sorana; “Bir kadın yak, kurtulursun” diyen ve onların şimdiki medeniyetlerinin aslı olan Roma medeniyetinden başka kadını dışlayan kimse olmamıştır bu dünyada. Gel gör ki kadın canavarları; kadın perisi, merhametin sembolü hâline geldiler şimdi. Diyecek bir sözüm yoktur benim.

Bu “Azrail de insan yaratıyor” demek gibi bir şeydir. Eğer Roma'yı asıl edinmiş bulunan, kadın feminizmi ve safsatalarıyla şeytanlaşmış Avrupa, insanlığın kadın bölümünün onurunu korumak için adaysa ve bu da kabul görüyorsa diyecek bir sözüm yok. “Azrail öldürmüyor, bilakis yaşatıyor” demek gibi bir cümle olur bu ama her hâlükârda her çürüğün bir alıcısı bulunduğu gibi bu asırda da Avrupa kültürünün kadını onore ettiğini iddia eden felsefenin de ne yazık ki alıcısı bulunuyor.

Kardeşlerim,

Ümmetimiz, ümmet-i Muhammed; insanlığın son gemisidir. Bu geminin yolcuları; kadınlar ve erkeklerdir. Çünkü insanlık için çıkarılmış bir ümmet; insanlığın gemisi, son kurtuluş çaresi ve umudu

olarak ümmet; sadece erkeklerden veya sadece kadınlardan oluşmuyor. Allah Teâlâ'nın yarattığı insan; erkekten ve kadından oluşuyor.

Ümmet-i Muhammed, insanlık için çıkarılmış en hayırlı ümmet ise erkekliğin ve kadınlığın en hayırlı bir şekilde yaşanabildiği toplum demektir. Kadınlarının horlandığı, erkeklerin de kanunla kelepçelendiği toplum, ümmet-i Muhammed toplumu olamaz.

İnsanlığın kurtuluşu için çıkarılmış bir gemi su alırsa insanlığın umudu çökmüş demektir. Ama adına "ümmet-i Muhammed" diye isimler takıldıktan sonra esasen hilafetini pazarladığı günden itibaren pratikte ümmet-i Muhammed olma yetenek ve kabiliyetini kaybetmiş bir ümmet, elbette erkekleri kanunla kelepçelenen, kadınları da hınçla kahredilen bir toplum hâline gelmiştir. Bu âlemlere rahmet olarak gönderilmiş Muhammed aleyhisselama intisap ettirilebilecek bir ümmet değildir.

Peki, mevcut görüntümüz, "Müslümanlar" ismiyle lanse edildiğimiz görüntümüz; orijinal, Allah'ın insanlık için çıkardığı en hayırlı ümmetin görüntüsü müdür, olabilir mi? Elbette iddia edebiliriz. "Ümmet-i Muhammed biziz, Müslümanlar biziz. Bizden iyisi yok. Araplar zaten bizim kadar İslam yaşayamazlar" deyip durabiliriz. Araplar da "Siz kim oluyorsunuz? Peygamber bizden çıktı" deyip edepsizce, Peygamber aleyhisselamin bile rahatsız olacağı bir hayat yaşayabilirler; hiç önemli değil. Allah'ın ne dediği önemlidir. Bizim iddialarımız hiç önemli değil. Bizim iddialarımız bir belge değil değerli kardeşlerim.

Örneğimiz Kim Olacak Peki?

Biz ümmet-i Muhammed'iz, aleyhissalatu vesselam. Ümmet-i Muhammed'in kadınları, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin şeriatının kadınlarıdır. Ümmet-i Muhammed'in erkekleri de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin şeriatının erkekleridir.

Devşirme kanun ve ahlak sistemleriyle, kültürlerle oluşturulmuş toplumlar, hiçbir zaman Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin Medine'de kurduğu İslam medeniyetinin örneği değildirler. O medeniyete yamanmaya çalışmış olabiliriz ama biz o medeniyetin orijinal temsilcileri olma hakkına sahip değiliz.

Bu ümmetin kadınları ve erkekleri, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin getirdiği Kur'an'a, bıraktığı sünnete ve raşit halifeler döneminde tatbik edilmiş bulunan kırk yıllık pratiğe göre kadındırlar, erkektirler; dolayısıyla Müslüman'dırlar.

Aziz mümin kardeşlerim,

Bizim, genelleme yaptığımız zaman üç pratik hayat tarzımız vardır. Birisi Kur'an'ımızdır, diğeri Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin sünnetidir, bir diğeri de raşit halifelerin kırk yılı doldurdukları, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellemin Kur'an ve sünnetinin pratik örnekleri ile dolu Asr-ı Saadet hayatımızdır.

Bugün Arap ülkelerinde, Doğu Türkistan'da, İstanbul'da veya başka bir yerdeki bir blok, filan grup, filanca kimlik sahibi âlim veya filanca şöhret olmuş biri; İslam'ın örneği değildir.

İslam'ın örneği; Allah'ın kitabı Kur'an'dır, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin Sünnet-i Seniyye'sidir, raşit halifelerin pratik hayatıdır. Çünkü onlardaki pratik, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin aynaya yansımış şeklidir. Bunun dışında hiç kimse İslam'a mal edilip "Hatası ve doğrusu ile budur İslam. İslam'ın özü budur" denebilecek nitelik ve kimlik sahibi değildir.

Kardeşlerim,

Hatta pahalı bir cümle olmasına rağmen üstüne basa basa, kenarından tuta tuta, altında destek ola ola şunu söylüyorum: Ecdadımız Osmanlı, en iyi döneminde bile İslam'ın örneği değildir. İslam'ın örneği sadece raşit halifeler dönemidir. Zira Resûlullah sallallahu aleyhi ve selam, bu dünyadan sarayın içindeyken gitmedi. Topkapı'da da olsa Dolmabahçe'de de olsa sarayı olan Resûlullah aleyhissalatu vesselamın örneği olamaz.

Zühdün en güzel örneği ve zahitlerin imamı olan Resûlullah sallallahu aleyhi ve selamın örneği; yamalı cübbeyle imparatorluk deviren Ömer bin Hattab radiyallahu anhtır. İslam'ın örneği, şehit edildiğinde bir kuruş servet bırakmayan Ali bin ebi Talib radiyallahu anhtır.

Osmanlı, Selçuklu, Abbasi veya Emevi kimdir? Müslüman olarak yaşamaya çalışmış, örneklikte de bazı sorunlar yaşamış mümin nesillerdir ama örneklik başka bir şeydir.

Her birimiz teberrük için Resûlullah sallallahu aleyhi ve selamın kabri şerifini, mescidini ziyaret ederiz. İbret için de Dolmabahçe Sarayı'nı ziyaret ederiz, teberrük için değil. "Aman buradan bereket kapalım, Müslümanlığımız gelişsin, mücahit yetiştirelim" diye Dolmabahçe Sarayı ziyaret edilmez. Bir ümmet nerede, ne hâle gelebilir diye ibret almak için Dolmabahçe Sarayı'nı ziyaret edebiliriz.

Saray bırakmış Peygamber'imiz yoktur ki saraylarda yaşayan müminler, onun örneği olsunlar. Bu ecdadımıza lanet okuma nedenimiz değildir. Rahmet okuyoruz, mağfiret diliyoruz Allah'tan onlar için ama abartmanın da gereği yok, bunu tekit etmeye çalışıyoruz.

Bizim Peygamber'imiz Ayıplı Değil, Batı Kinlidir

Aziz kardeşlerim,

Bütün dünya birleşmiş ve tek bir millet olmuş; İslam'ı hakir göstermek, Müslüman'ı zelil düşürmek için ellerinden gelen her türlü lanet işi yapmaya çalışıyorlar. Buna kahırlanmıyoruz. "Müslümanlar kadınlarını cariyeleştiriyorlar" dediklerine kahır duymuyoruz. Kâfirdir, hasedi vardır, ebedî cehennemde kalacağı gayzla yaşıyordur o. Elbette Müslümanlar'a ve İslam'a hakaret edecek. Bunu yapmayacak da ne yapacaktı? "Ben cennete gidemiyorum, siz gidin keyif sürün" mü diyecek? Elbette kininden çatlayacak.

Rabbimiz kitabında ne buyuruyor; **قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ**

"De ki ey Peygamber: Kininizle geberin!" **قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ** Elbette kâfirler kinlerinden çatlayıp akrep gibi kendilerini ısıracaklar. Buna kahırlanmıyoruz. Bu kâfirlerin kinlerinden gebermesine esef duyan ve onların propaganda ve dedikodularıyla Allah'ın şeriatında ayıp bulma cüreti gösteren Müslüman'a hayıflanıyoruz. Kadınlarımızın kâfirden, kâfirin kültüründen, giyiminden, yaşantısından, düğün tarzından, eğlencesinden, bandosundan, cazından merhamet ve güzellik uman anlayışın seline kapılıp gitmelerinden kahırlanıyoruz.

Kâfirler kinleri ile gebersin gitsinler. Onlar Peygamber'imi çekemediler ki benim ümmetimin şanlı şöhretini çekebilirler. "Bu yetim çocuktan niye peygamber geldi?" diyenlerin çocukları onlar. Ama mümin, Rahmeten-lî'l-âlemîn gelmiş bir Peygamber'in rahmet denizlerinden kendisine teselli bulamayıp bataklıkta batmış Batı kültürünün etkisinde kalarak adeta İslam'ın ayıpları varmış gibi, Kur'an'ımız sanki kadını eziyormuş gibi, Kur'an'ımızın yanında duran ve Kur'an'ımızın açıklaması durumunda olan sünnetimiz, Peygamber aleyhissalam Efendimiz'in hayatında sanki arızalar varmış

gibi düşünüyorsa... Hatta ve hatta bu fitneye kapılıp Müslümanlar'ın vergileri ile kurulmuş ilahiyat fakültelerinde Peygamber aleyhisselamin hayatında ayıplar varmış gibi doktora tezleri hazırlatıp ashab-ı kiramın ayıplarını(!), Peygamber aleyhisselamin düzeltmeden gittiği şeyleri(!) araştırma konusu yaptıran mantığı hayıfla anıyoruz biz. Ona yazık oldu diyoruz. Kâfire zaten başından sonuna kadar yazık olmuştu.

Aziz kardeşlerim,

Bir sıkıntı içerisinde olduğumuz doğrudur. Ümmet olarak yukarıdan, aşağıdan, yandan, sağdan soldan, her yerden saldırı altındayız. Can güvenliğimizden kültürel kimliğimizi korumaya varıncaya kadar, ibadetlerimizden ahlakımıza varıncaya kadar pek çok konuda bunaltıyoruz, daraltıyoruz, "Böyle İslam'dansa dağ başına çekileyim" demeye mahkûm edilmek isteniyoruz. Elbette ve elbette bunun sonunda Allah'tan başka galip kimse yoktur.

Üç kişi, beş kişi imanında sonbahara rastladığı için yaprağı dökülen ağaç gibi olabilir. Allah'ın dini bâkidir. Nesiller gider, Allah kalır. Bütün felsefeler çöker, çöplüğe gider; Allah'ın şeriatı bâki kalır.

Bu ümmetin kadınlarını Allah'ın kulluğu dışında "sömürülecek cinsel nesnelere" olarak gördüğünü lanse eden bütün felsefeler, bütün yazılar, bütün kitaplar, yazarları Müslüman görüntülü kimseler de olsa lanetlidirler. Onlar sinsi bir şekilde İslam'ın ayakları ile oynamaya çalışıyorlar.

Ümmetin Kadınları, Kocalarının Değil Allah'ın Kullarıdır

Bu ümmetin kadınları Allah'ın kullarıdır, kocalarının kulları değildirler. Elbette kocalığın ve kadınlığın getirdiği hakka ve hukuka da Allah'ın şeriatına göre riayet ederler ama kimse kimsenin kulu değildir.

Bizden erkekler, Pers İmparatorluğu'nun sarayına girdiklerinde "Biz, sizi kullara kulluktan Allah'a kulluk yapmaya çağırıyoruz" derler de kendi kadınlarını, kendilerine kul olarak kullanırlar mı? Anadolu'nun bir köyünde ağa bir adamın kızını başlık parası ile satmasını örnek alıp, "Bak, Müslümanlar kızlarını para ile satıyor" dersin ben de sana; bu ümmetin örneği sadece kalın bıyıkları olduğu için, hacdan geldikten sonra da sakal bıraktığı için muhterem olan, Anadolu'nun filan köyündeki ağa değildir. Hacı Mehmet Ağa da olsa o, bu ümmetin örneği Muhammed sallallahu aleyhi ve sellemdir.

Kadınlara merhametiyle, çocuklara merhametiyle, bütün insanlığı rahmetiyle kuşatan Ra'ûf bir peygamber varken, kimse "bu ümmetin örneği" diye karşımıza çıkarılamaz. Ya Kur'an'dan örnek alırsın ya Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetinden ya da raşit halifeler dönemini. Bunun dışında cahilliklerimizi İslam'a mal edersek, kâfirlerin İslam'a zarar verirken çekecekleri azabı, Allah bize çektirir. Bunun için diyoruz ki; Osmanlı, İslam'ı yaşamaya çalışan mümin bir neslin adıdır ama çağların örneği değildir. Çağların örneği; kıyamete kadar örnek üç mübarek değerimizdir: Kur'an'ımız, sünnetimiz, raşit halifelerimiz. Allah onlardan razı olsun.

Burada bir gerçeği düzeltmek istiyoruz kardeşlerim. Elbette kadının abdest gündemiyle erkeğin abdest gündemi farklıdır. Neden? Çünkü yaratılış farklıdır. Birinin sakalı var, diğersinin yok; bunun gibi bir şey bu. Kadının orucuyla erkeğin orucu da farklı ama kulluklar aynıdır.

Aynı Allah'ın kullarıyız. Aynı Kur'an'ın müminleriyiz. Aynı Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in eteklerine tutunduk. Allah, birini erkek diğersini de kadın yarattı diye "cici kullarım-öcü kullarım" diye tasnif etmedi. Kadınların öcü mahlûk olmaları, sömürülmeye müsait nesne olmaları bu ümmetin kültüründe yoktur. Çünkü bu ümmetin Kur'an'ı onlarca ayetinde, kadınları Ebu Bekir'i andığı şekilde anıyor.

Ahzab suresinin 35. ayetini ya Kur'an'dan çıkaracağız, "Bu ayeti Kur'an'dan kaldıralım" diyeceğiz –çünkü erkeklığımızı ters çeviriyor. Ya da Kur'an'ın her ayetine inandığımız gibi Ahzab suresinin bu ayetine de mecburen iman edeceğiz. O zaman evimizde Allah'ın dediği olacak.

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ
Allah buyuruyor. "Müslüman erkekler, Müslüman kadınlar, mümin erkekler, mümin kadınlar, ibadet eden erkekler, ibadet eden kadınlar, dosdoğru yaşayan erkekler, dosdoğru yaşayan kadınlar, sabreden erkekler, sabreden kadınlar, namaz kılarken huşuyla gözyaşı akıtan erkekler, namaz kılarken Rabbi ile baş başa kaldığı için huşuyla gözyaşı akıtan kadınlar, sadaka veren erkekler, sadaka veren kadınlar..." Allah'ın tasnifi budur.

Ahzab suresinin 35. ayeti bu. Allah, kulluk ayrımı yapıyor. "Şeytana uyan kul, Allah'a uyan kul" diyor. Biz bunu "şeytana uyan kul" deyince kadın diye anlarsak, kadınlar da "Allah'ın belası erkekler" diye anlarsa biz dinimizi tıpkı Hıristiyanlar'ın yaptığı gibi fark etmeden ikiye böleriz. "Erkek bölümü-kadın bölümü" deriz. Lavabonun kadını-erkeği olur. Kulluğun kadını-erkeği olmaz.

Rabbim Ahzab suresinde kanununu koymuş: وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ "Allah'ı çok zikreden erkekler ve Allah'ı çok zikreden kadınlar," buyuruyor. "Bunların hepsine büyük bir ecir ve büyük bir mükâfat hazırladık."

"Kadınlarinkini yüzde on indirimli yaptık" mı diyor? Ahzab suresinin otuz beşinci ayeti, bu ümmetin kadınlarının, ümmetin yarısı olduğunun belgesidir. Bu ümmetin kadınları Allah'ın kullarıdır. Allah'ın kullarıysalar erkekler kadar cihat edecekler, erkekler kadar infak edecekler, doğru olacaklar, namaz kılacaklar, erkeklerin her şeyden mesul oldukları gibi onlar da kulluk açısından Allah ne emrettiyse ondan mesul olacaklar. أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا da tecelli edecek. Allah herkese o zaman cennetini hazırlayacak.

İlk İman Eden Bir Kadındı, Her Kadın Bir Hadice'dir

Cennet, erkekler cenneti mi? Yeryüzünde hiç kimse -Ebu Bekir de dâhil- "Lâilâheillallah Muhammedu'r-Resûlullah" deme şerefine ermeden önce bir kadın "Lâilâheillallah Muhammedu'r-Resûlullah" demişti. Firavun, imanı kökünden kurduğunda sadece Âsiye bir kadın olarak "Allah" diyordu.

İslam'la şereflenmede kadın, erkekten daha önde koşmuştur. İlk şerefli şehidimiz Sümeyye radiyallahu anha, kadındır. Bu ümmetin kadınları, bu ümmetin öncüleridir.

İki yüz senedir ümmetin kadınları dantel örmeye mahkûm edildikleri, "Siz Yusuf suresini bile okumayın, aşka kapılırsınız" diye onlar hakir görüldükleri için, sadece ufak tefek ev işlerine mahkûm hissettirildikleri için, "Asıl kadınlar teheccüde kalkarsa Allah'ın rahmeti gökten yağar" denmediği için, dantel örmeye mahkûm bırakılmışların doğurdıkları da şurada burada ömürlerini çürüten bir nesil olarak helak olup gittiler işte.

Şerefli Muhammed aleyhisselamın merhametli ümmeti, cihat için kadınları cephelere götürüp mermilerin yağmur gibi yağdığı bir yerde bırakmazlar, kadınlarına acırlar çünkü. Ama kadınlar da kocalarının şehirdeki bekçileri olarak yaşarlar, cihadın bir cephesini doldururlar.

Ümmetin kadınları, Resûlullah aleyhisselatu vesselamın bulunduğu zamanda bu ümmetin öncüleri idi. Sünnet-i Seniyye'nin pratik olarak tatbik edildiği zamanlarda öncüler, kadınlardı. Cihada onlar teşvik ediyorlardı. İlme onlar teşvik ediyorlardı. Erkeklerinin Resûlullah aleyhisselama hizmet etmesi için teşvik üstüne teşvik yapıyorlardı.

Aziz kardeşlerim,

Biz Kur'an'ımızdan ne kadar soğuk kalmışız! Ah, benim Peygamber'imın mesajından ne kadar uzak kalmışım da erkek çocuk doğduğu için ziyafet verirken kızı olduğu için üç kat beş kat ziyafet verecek mutluluğu neden hissedememişiz? Her kız çocuğunun bir cennet olduğunu, her yetiştirilmiş kız çocuğunun; kapitalizmin çarkına mahkûm edilmeden, fabrikalara veya tekstil atölyelerine gönderilmeden, memur kılığıyla zelil hâle getirilmeden, lüzumsuz ve hayalî işler için fakültelerde eğitim ve ilim safsatasıyla çürütülmeden yetiştirilmiş her kızın, ümmet-i Muhammed'in en dinamik unsurlarından birinin ayağa kaldırılması demek olduğunu nasıl anlamamışız.

"Her kız bir Âsiye olarak Allah'ın izniyle umuttur, ümmet için candır, ciğerdir" diye umut ve heyecanla çalışmadığımız için kaybettiğimiz şeyler nelermiş; sizinle beraber tefekküre çalışıyorum kardeşlerim. Böyle bir şey konuşulduğu zaman ilk tepki erkeklerden, "Şımarır kadınlar, bu konuyu fazla abartmayalım" oluyor. Kadınlar da bu meseleleri dinlediklerinde "Ha, demek ki biz de mimarlık okuyabiliriz. Demek ki biz de mimar olabiliriz. Mimarlar öncü binalar yapacaklar, böylece ümmet kalkınacak" diyorlar. Evi kime yaptıracaksın? Evin betonunu sen yaptın, içini kim donatacak? Vazifelerimizi ve ihmallerimizi karıştırmayalım. Sadece Allah'ın konuştuğunu konuşalım, şeriatımızı konuşalım, Kur'an'ımızı konuşalım.

Aziz kardeşlerim,

Hepimizin imanı hareketlensin. Rabbimizin kitabını tanıyalım. Rabbimizin şeriatını anlayalım. Kadınlar öncülük hakkını ve Allah'ın şeriatına teslim olmak gerektiğini anlasınlar. Erkekler hadlerini bilsinler. Erkekler; adil, Allah'ın emanetle görevlendirdiği görevliler olduklarını anlasınlar, kadınların da "Allah'ın azabı da var, rahmeti de var. Şımarır ve azarsak azabı bizi bekler" diye düşünmeleri için geliniz hep beraber bugün bir hakikati tazeleyelim.

Ey Müslümanlar, Kadınlarınıza Zulmetmeyin

Aziz mümin kardeşlerim,

"Kur'an kitabımdır" diyenler, "Allah'ın kitabını hayat sistemi olarak kabul ediyorum" diyenler! Kur'an, sadece Fil suresinde Allah'ın, Ebrehe'nin ordularını nasıl helak ettiğini anlatmıyor; "Mezarlıktan geçerken Fatıha suresi okuyun. Buradakilerin anası ağlıyor, azap çekiyorlar" demiyor.

Bakınız, Allah Teâlâ'nın kadından söz ettiği ayetler var. Allah, yüz elliye yakın ayette kadından söz ediyor. Bunlara biz "kadınlarla ilgili ayetler" diyelim. Sağdan soldan; aybaşı kanıyla ilgili, haccıyla ilgili; neyle anlıyorsak kadının da içinde gündem olduğu ayetler, irili ufaklı yüz elli civarındadır. Yüz elli civarında ayet "kadın" kelimesini kullanıyor.

Bazı ayetlerin sonu Allah Teâlâ'nın Esmâ-i Hüsnâ'sıyla biter. Rahîm, Kerîm, Habîr, Basîr, Alîm gibi Allah Teâlâ'nın isimleriyle biter. Bütün müfessirler derler ki: "Bir ayetin Esmâ-i Hüsnâ'dan - Allah'ın isimlerinden- biriyle bitiş tarzı, o ayetin muhtevasında Allah'ın ne buyurmak istediğinin işaretidir.

Mesela: Allah Teâlâ bir ayeti "Kahhar" veya "Züntikam"; "intikam alan Allah, kahreden Allah" diye bitiriyorsa "Yukarıya dikkat edin! Sizi tehdit ediyorum!" demektir bu. Yani ayetin yukarıdaki mesaj, sonunda bittiği Esmâ-i Hüsnâ ile bağlantılıdır. Bunu en ufak tefsir bilgisi olanlar da bilir.

Kardeşlerim,

Allah Teâlâ yüz elliden fazla olan kadınlarla ilgili ayetleri bitirirken Esmâ-i Hüsna'dan en fazla "el-Alîm", "er-Rahmân", "er-Rahîm" kelimeleriyle bitiriyor. "Er-Rahmân" ve "er-Rahîm", kadın geçen her ayetin neredeyse son kelimesidir. Ondan sonra "el-Gafûr" ve "el-Hakîm" ismi geliyor.

Şimdi biz burada tefsir dersi yapmıyoruz ama Rabbimizin kitabından bir inceliği, kabalıklarımızı inceltmek için kullanıyoruz. Allah, kadınlı ilgili bir şey anlatıyorsa sonunu "Alîm" ile bitiriyor. Yani "Allah biliyor." Herkes Allah'ın verdiği mala razı olsun; kadınlar mirasta erkeklerin payından fazla mal istemesin. Herkes nasibine razı olsun ayeti "Alîm" ismi ile bitiyor. Bu, "Allah'a bilgiçlik taslamayın" demektir.

"Kadınları boşadınız; şöyle yapın, böyle yapın" diye talimat veren kadınların boşanmalarıyla ilgili ayetler; **وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ** diye bitiyor.

Yeryüzünde doğmuş ve kadın olarak yaşayan bütün kadınlar, şu dakika ayağa kalkmalı ve ecelleri gelinceye kadar Allah'a tazimden dolayı bir daha oturmamalıdır.

Boşanmış bir kadın, tekrar kocasına dönmek istiyor; fıkhen de mümkün bir şekilde boşanmış. Mesela; ricî talakla boşanmış, kocası da karısını geri almak istiyor. Allah, Bakara suresinin 231. ayetinde, "Kızın babası 'Bir kere rezil olduk, bizim eve dul bir kız geldi, geri göndermem' demesin" buyuruyor. Böyle bir talimat veriyor.

"Boşanmış kız geri dönmek istiyorsa bunu engellemeyin" buyurduktan sonra ne diyor Allah biliyor musunuz? **وَآتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ** "Sakın kızlarınıza zulmetmeyin, Allah'tan korkun. Bilin ki Allah, her şeyi bilen bir Allah'tır."

Hacca giden bir hacı efendi olursun, Ramazan'da burslar verirsin, kurbanda Peygamber hissesi kurban bile dağıtırsın ama Allah senin kızının iradesini ezdiğini görürse, **وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ**

Kandıramazsın melekleri dağıttığın kurban hisseleriyle. Bakara suresinin 231. ayeti.

Yine Bakara suresinin 232. ayetinde Allah, aynı mesajı tekrar veriyor. Bu sefer "Allah bilir, siz bilmezsiniz" buyuruyor. Kadın ve erkek söz konusu olduğu zaman, mesele cinsiyet meselesine döndüğü zaman bakıyoruz ki Rabbimiz: "Bilen benim, bu işe karışmayın" diyor. "El-Alîm" ismini önümüze çıkarıyor. "Hakîm" ismini önümüze çıkarıyor. Kadınların dili fazla hareket ettiği için onlarla ilgili ayetleri konuştuğunda Allah, "Gafûr" olduğunu hatırlatarak "Mağfiret ederim" diyor.

Kardeşlerim,

Kadınların çocuklarını emzirmeleriyle ilgili ayet Bakara suresinin 230. ayetidir. Allah, çocuk emzirmeyle ilgili ayette çocuklarını nasıl emzireceklerini, kocalarının onları zorlayıp zorlayamayacaklarını anlattıktan sonra "Allah her şeyi görür, siz merak etmeyin. Dokunmayın kadınlara" diyor. Nasıl böyle bir Kur'an'dan şeriatımızın kadını hor gördüğüne dair bir kural çıkarılabilir ya da kadın bu kadar büyük nimetlerden şımararak nasıl sıyrılıp gidebilir?

Erkek de Kadın da Haddini Bilecek

Kardeşlerim,

Kur'an-ı Kerim kırk beş ayetinde kadınlarla ilgili hükümleri saydıktan sonra "Allah Alîm'dir, merak etmeyin" buyuruyor. Çünkü kadınlarla ilgili hükümler erkeklerin ağına gider ve "Allah kadınları kolluyor" diye düşünürler veya kadınlar Allah'a, "Bizim hak ettiğimiz daha fazlaydı, zincirsiz erkek istemiyoruz. Zincirini tak erkeğin, öyle gönder" demeye getirirler. Hâşâ!

Allah, herkes haddini bilsin diye Kur'an-ı Kerim'in kırk beş ayetinde "Alim" olduğunu hatırlatıp kadınlarla ilgili hükmü söylüyor. Bilen bir Allah'tır bu. Anket sonuçlarına göre değil, kamu baskısına göre değil, yarattığı kullarını herkesten en iyi bilen o olduğu için şeriatını böyle tanzim etmiştir.

Kadınları cehennem kütüğü olarak tasvir etmek yanlıştır. Evet, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem kadınların cehenneme çok gireceğini söylüyor ama ümmet-i Muhammed'in nüfusunun büyük bölümünün kadın olacağını da o Peygamber söylüyordu.

Erkekler kıyamet toplamında nüfusun yüzde otuzunu, kadınlar da yüzde yetmişini teşkil ediyorsa cehenneme girenler de yüzde yetmiş olduğunda kadın daha fazla olmuş oluyor. Bu kadar bir inceliği düşünmeden, "Vay, Peygamber bizi cehenneme topluca sevk etti. Toplu kararnameyle cehenneme girdik" diye gösterilen tepki, iman zafiyetinden başka bir şey değildir.

Rabbimiz Nahl, Gâfir ve Nisa surelerinde olmak üzere Kur'an-ı Kerim'de üç ayrı yerde erkek veya kadın fark etmez, فَلْنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً "Kim salih amel yaparsa ona güzel bir hayat vaadimiz olsun" buyuruyor. مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثٰى "Erkek veya kadın, salih amel yapan gelsin."

فَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّي لَا اُضِيعُ عَمَلًا عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثٰى

"Allah'ın cevabı size şudur; erkek veya kadın olsun, kim salih bir amel yaparsa - Müslümanlığını yaşarsa- Allah'ın ona sözü cennettir."

Fotoğrafını Sosyal Medyada Paylaşmak Mümin Hanım Efendiye Yakışmaz

Aziz kardeşlerim,

Gerçekçi düşünmek zorundayız. Biz, Allah'ın kullarıyız. Hepimiz kuluz. Bir ananın rahminde bekleye bekleye bu dünyaya geldik. Nasıl birbirimizin cenneti ve cehennemiyle ilgili karar verebiliriz ki? Cennet de Allah'ın, cehennem de Allah'ın. Kuluz. Kulluk terbiyemizi zorlamadan Müslümanlık yaşamak zorundayız. Bu sebeple bugün, ümmet-i Muhammed'in darboğaz edilmeye çalışıldığı kadınlarla ilgili bütün söylemler, şeytanın binlerce senedir haykırmak ve gevezelik etmek için beklediği şeylerdir.

Evet, bu ümmetin kızlarının üniversite kafeteryalarında, şurada burada nargile içerken erkeklerle ömür geçirmesini ebediyen kabul edemeyiz. Bizim kızlarımızın, bu ümmet-i Muhammed'in kızlarının ve kadınlarının Twitter sayfasında başörtülü de olsa fotoğrafının bulunmasını kabul edemeyiz. Çünkü biz, gözümüzü kamaştırdığı için çıplak gözle güneşe bakamadığımız gibi Allah'ın, alnına "mümin salih kadın" yazdığı bir kızın yüzüne de bakamayız. Güneş çirkin olduğundan veya kabahatli olduğundan değil, o ışık süzmesine bakamayacağımızdan dolayıdır.

Bizim, Müslüman kadınların ve kızların internet ortamında fotoğraflarının bulunmamasını istememiz; onları hor gördüğümüzden veya gereksiz gördüğümüzden midir yoksa güneş gibi çıplak gözle yani "Nikâhsızken bakılamaz" dememizden midir? Çıplaklığı hayat tarzı hâline getirmişlerin kültürü, yontularak da olsa bizim kültürümüz olamaz. Burada bu hakikati tescil ediyoruz.

Kardeşlerim,

Söylemek istediğimiz asıl şey şudur: Biz ümmet-i Muhammed'iz. Elhamdülillah! Elhamdülillah! Bütün insanlığın kurtuluş gemisi biziz. Bizim kadınlarımız bu ümmetin ilk günlerinde geminin ilk tayfalarıydılar. Cihatta vardılar, ibadette vardılar, ilimde vardılar, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yanındaydılar.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Uhud'dan döndüğünde "Nesibe" isimli kadından söz ederken, "Bu Nesibe nedir yahu? Nereye dönsem yanımdaydı" diyor. Elli yaşında bir kadın. "Nereye dönsem Nesibe yanımdaydı" diyor, radiyallahu anha. Cihat cephesinde Resûlullah'ını yalnız bırakmamış kadınlar, bu ümmetin ilk kadınlarıdır. İbadette de yanlarındaydılar. Sadakada da yanlarındaydılar.

Bilal radiyallahu anha diyor ki: "Bir bayram günü Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem kadınlara da bir konuşma yaptı. Onlara çok sadaka vermelerini söyledi. 'Çok sadaka verin, cehenneme çok girilecek' buyurdu." Diyor ki sonra: "Kadınlar evlerine gitmeden kollarındaki bilezikleri, kulaklarındaki küpeleri ve takılarını vermeye başladılar." Avucuyla toplamış Bilal, bakmış bu avucuyla toplanacak gibi değil, eteğini kaldırıp eteğini doldurmuşlar.

"Ver" diyen Resûlullah'a mızımız etmeden canları dâhil her şeylerini verenler kadınlardı. "Korkma git!" diyen de kadındır, Hadice'dir, radiyallahu anha.

"Muhammed mi, bizim babalarımız mı?" diye Ebu Cehil kükrediği zaman Sümeyye ne dedi? "Sadece Muhammed, başkası yok" dedi, aleyhissalam. Bu sözü de sonuna kadar söyleyemedi, iki metrelik mızrak göğsünün bir yerinden girdi öbür tarafından çıktı. Allah ondan razı olsun.

Erkekler "Acaba!" derken kadınlar "Resûlullah!" diyorlardı. Onların içinde de elbette şeytanlar vardı ama müminleri, Ebu Bekir gibi mümindiler.

Kadınların Zengin Erkek Beğendiği Dünyada İslam, Devlet Olamaz

Bugün bu ümmet, Cahiliye'yi yine yerle bir edecekse, putlar yine devrilecekse, gelenekler değil Allah konuşacaksa, Rabbimizin kitabı Kur'an'ımız hayat sistemimiz olacaksa bunu ya kadınlar yapacak ya da erkekler asırlarca bekleyecekler. Çünkü erkeği de doğuran kadındır. Erkeğin erkekliğinin hayat bulacağı sistemde kadın, bir numaradır.

Biz ümmet-i Muhammed'iz, aleyhissalatu vesselam. Ümmetimiz böyle bir ümmettir. Hadice'yle "Allah!" demeye başladık. Sümeyye'yle kurban vermeye başladık.

Kadının Allah'a ve kadere imanı ne kadarsa aile de o kadardır. Kadınların zengin erkek adayları seçtiği, kocalarının iş güç sahibi olma ihtimalini hep önde tuttıkları; yani kadere soğuk baktıkları bir dünyada kesinlikle İslam, devlet olamaz. Devlet, bir dış çadırın adıdır. Çadırın içindekiler ancak sigorta firmasına veya zenginin arabasına güveniyor ama Allah'a gelince "Allah aç bırakır" der gibi "O başka!" deyip Müslüman'ın ahlakını, iffetini, delikanlıdaki müminlik ve cihat ruhunu yok sayıyorlarsa İslam'ın devlet olması için içini dolduracak malzeme henüz oluşmamış demektir.

Kadınlar, erkeklerden önce Habeşistan'a hicret etmeye başladığı için, en az dört yüz kadın Yesrib yollarında hicrete hazır olduğu için, Ümmü Süleym radiyallahu anha hamileliğinin dokuzuncu ayına girdikten sonra sadece Resûlullah emretti diye Medine'ye hicret edip doğumunu bile Medine'ye on kilometre kala yolda, çölde yapacak bir kadın olduğu için Allah göklerden rahmeti yere indirdi de iki sene içinde küfrün ve şirkin beli bükülen Bedir zaferi kazanıldı. Yoksa üç yüz kişi bir koca şirk medeniyetini Bedir'de nasıl devirecekti?

Şirk, Bedir'de devrilmeyen önce hamileliğinin dokuzuncu ayında babasının evinden, dedesinin Mekke'sinden hicret etmeye razı olan Ümmü Süleym'in kahramanlığıyla devrildi. Bir de iftihar ediyor, "Çocuğumu doğurdum, doğurur doğurmaz Resûlullah'a getirdim" diyor. Hicretin kahramanı Esmadır. Biz hep, "Ebu Bekir hicret etti" diyoruz. Hicretin içini dolduran, kızı Esmayı unutuyoruz. Allah onlardan razı olsun.

Aziz kardeşlerim,

Biz bugün yeniden, “Resûlullah dediyse, tamam!” diyen kadın istiyoruz. Mugire ibni Şu’be radiyallahu anh: “Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme evleneceğimi söyledim. ‘Görüşünüz mü, kiminle evleneceksin? Görüşmeden evlenme sakın’ dedi” diyor. Görücü usulüyle evlilik deniyor ya, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz yapmayın diyor. O da diyor ki: “Ensar’dan bir aileye gittim. Kız içeri odada oturuyor. Anne-babasına, ‘kızınızla evlenmek istiyorum’ dedim. Onlar da ‘olabilir, görüşelim’ dediler.” Ama kızla bir görüşeyim, diyor. Ensar’dan olan mümin, “Bizim örfümüzde böyle bir şey yok, istiyorsan getiririz, evlenirsiniz” demiş. Öyle görüşmek yok, ‘bizim kızımız market malı değil’ demeye getirmişler.

Mugire ibni Şu’be radiyallahu anh da: “Resûlullah bana ‘görüşmeden evlenme’ demişti.” diye söyleyince içeride özel odasında oturan kız, “Anne! Resûlullah dediyse bu perdeyi açın, beni görsün!” diyor. Resûlullah dediyse bitti. Bu ümmetin kadını; bu Mugire’nin hanımıdır. Resûlullah dedi ise oldu, bitti. Örfmüş, gelenekmiş görenekmiş... Böyle bir şey yok. Bir defa Resûlullah’ı gördük, bizim başka görececek bir şeyimiz yok.

Mümin kardeşlerim,

“Kur’an kitabımızdır!” diyenler, “Allah’ın kitabıyla dirilmek istiyorum” diyen kadın ve erkek mümin kardeşlerim, artık felsefe yapmanın zamanı geçmiştir. Bu ümmetin güvencesi salih kadınlarıdır. Bu ümmeti ayağa kaldıracak olan onlardır. İffet emanetimizin bekçileri onlardır. Bir ayeti dünyanın bütün mümin kadınları oturup düşünmeli, üzerinde hayat eskitmelidirler.

Nur suresinin 31. ayetinde Allah Teâlâ kadınlara hitap ederek وَلَا يَضْرِبْنَ buyuruyor. Mümin kadınlara hitap ediyor. Bakınız, bu ümmetin kadınlarının prestijini, mümin bir çocuk doğurup büyüyen kadına Allah’ın payesini konuşuyoruz.

وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ

Nur suresinin 31. ayeti. Önümüzde Allah ve Kur’an’ı var. Bu ayet kulaklarımıza herhangi bir ses gibi değil, Allah’ın sesi gibi inmelidir. Allah celle celâluhu, “Müslüman kadınlar, topuklu ayakkabılarını yere hızlı vurup, yollarda ayakkabılarıyla ses çıkartmasınlar” buyuruyor.

Topuklu Ayakkabıdan Söz Eden Bir Kur’an

Aziz kardeşlerim,

Yüzlerce ilmihâl kitabını bir yere getirin, hangi mezhepten olursa olsun İslam’ın temeli olan, o olmazsa İslam’ın olmayacağı, “kâfirlerle aramızdaki fark” namaz ibadeti değil mi? Namaz, bizim kâfirlerle aramızdaki farktır. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz: “Varsa İslam var, yoksa İslam yok” diyor onun için. Bir mümin, -Allah için- bana bir ilmihâlden, “Peygamber’imiz dedi ki, Kur’an’da yazıyor ki, raşit halifelerden birisi dedi ki; namazda ayakların arası ne kadar açılacak? Dört parmak mı, bir karış mı, açabildiğin kadar mı?” bunun cevabını bulsun. Bu hiçbir ayette yoktur. Namazda ayaklar ne kadar açılacak, Müslüman ayağını nasıl açacak? Namaz dinin direğidir. İlmihâlde bu konu yok ama Allah’ın kitabı olan Kur’an’da var.

Ayette اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ “Allah, göklerin ve yerin nurudur” dendiği için o surenin adı da Nur suresidir. Allah’ın nurunu konuşan o surenin içindeki ayette Allah, “Kadınlar, ayakkabılarını topuklu giyinip kaldırımlarda pat put yapmasınlar” diyor. Namaz dinin direğidir. Kur’an, ayaklarını nasıl açacağını anlatmıyor. Bir kadının İstanbul sokaklarında ökçeli, topuklu ayakkabısıyla pat küt yapıp yürüyüp yürüyemeyeceğini Nur suresinde Allah izah ediyor.

Neden biliyor musunuz? مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ Çünkü kadın, İstanbul sokaklarında on santimlik çivili bir ayakkabı giyip, “tak tak, tak tak” yaptığında bakmayacak erkeği de baktırır kendisine. مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ Topuklu ayakkabı giyerek, asıl ziyet olan organlarınızı dikkatli bir şekilde izletecek hâle girmeyin, diyen Allah, namazda ayaklarımızı ne kadar açacağımızı farz, vacip olarak önümüze koymuyor. Çünkü bu ümmetin namazda ayağını ne kadar açıp ne yapacağı konusu birinci dereceden bir konu olarak görülmüyor da kadınların “tak tak, tak tak” diye yürümeleri ikaz ediliyor.

Hele iş yerlerinde bir kadının dosya götürürken ayak sesi ne muhteşem(!) “Şef Hanım geçiyor” diye de göstermiş oluyor. Öğretmen hanımın ayakkabısı, mübarek, ilminden daha değerli. Okulun koridorlarında “tak tak” ses yapıyor! Ey Allah’ım, Kur’an ne büyük bir kitap! Bu Kur’an’ın ne ince ayarları varmış.

Bu ümmet, kadınlarının ayakkabısının çıkardığı sesi bile onur ve iffet kabul etmek zorundadır. Biz böyle bir ümmetiz. وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ “Ayaklarınızı pat pat vurmayın” buyuruyor Allah. مَا يُعْلَمُ مَا زِينَتِهِنَّ Çünkü kadının ziyetleri, kolundaki bileziğinden küpesine varıncaya kadar hareket eder. At gibi yürüme!

Demek ki Allah, nal sesi çıkaran kadın istemiyor. Konumuz, kadının ayakkabısının ökçesinin ne kadar olacağı konusu değildir. Bu ümmet, kadını nereye oturtuyor; bunu Kur’an’dan öğrenmeye çalışıyoruz. Çünkü ümmetin kadını, ümmet demektir. Ümmet, kadını kadardır. Doğduğu anası gibidir. Sütünü emdiği kadın gibidir. Beraber sabahladığı eşi gibidir.

İnşallah bu merhum ümmet, Allah’ın rahmetiyle, lütfu ve keremiyle yeniden kadere, bütün ayrıntılarıyla Allah’a imana sarılmış, dosdoğru, ibadet eden, teheccüde kalkan, “Rabbim izin vermiyor” diye altı sert ayakkabı giymeyip ecrini de Allah’tan bekleyen kadınlar bulunduğu gün, bizim devletimiz ayakta. Bir kadın nasıl çıktı ve “Rabbim, bu saraylara lanet olsun! Sen bana cennetinden bir oda ver” dedi de Âsiye oldu!

Benim ümmetimden de bir kadın, her şeyin kadını pohpohladığı bir dünyada, çıkıp da “Rabbim sen ki ‘ayakkabılarınızla ses çıkarmayın’ dedin, ben de İstanbul’da lastikle dolaşıyorum. Karşılığında da cennetini isterim” desin, o zaman Allah’ı görsün. O gün bizim ümmetimiz ayağa kalkmış demektir. O gün bu ümmet kurtuldu demektir.

Kardeşlerim,

Dün kural buydu. Allah’ın kitabı böyle bir kadın istiyordu. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem böyle bir kadın yetiştirdi. Bugün de çare budur, kıyamete kadar da bu böyle olacaktır.

Hamdele-salvele.